

**Stella Benedictina Sive Regula Sanctissimi Patris Nostri
Benedicti**

Meyenschein, Benedikt

Hildesii, 1725

VD18 10311831

XXXVIII. De hebdomadario Lectore. Curandum impensè, ne desit lectio
mensæ; Illa saginet ibi cor; stomachumque cibi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65028](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65028)

tionem Prælati, ut rectè notant Silvester,
Boërius aliique, & colligitur ex conse-
quentibus.

- c) Accipiuntur híc paulò latius pro pueris &
adolescentibus usque ad annum 15. ætatis,
vel juxta alios 20. & ultra, conformiter
ad mox notata.
- d) Hoc est, simul vel præterea; neque enim
constringere híc S. P. vult naturalem com-
passionem, sed illam præcepto suo magis
inculcare.
- e) Sive rigor. Alii vitiosè legunt, distinctio-
- f) Id est, in quantitate & qualitate cibo-
rum, juxta Turrecrem. itémque in vesti-
mentis & aliis omnibus, sine quibus sub-
sistere nequeunt. Ex Boërio &c.
- g) Hoc est, quantum ad eos.
- h) Sive benigna vel compassiva consideratio
debilitatis.
- i) Magis vel minus pro arbitrio Superioris.
- l) Id est, regulares seu ordinarias comedionis.

17. MART. 17. JUL. 16. NOVEMB.

C A P U T XXXVIII.

De hebdomadario Lectore.

Mensis a Fratrum edentium lectio de-
esse

esse non debet, nec fortuito casu *b* qui
 arripuerit codicem, legere audeat ibi ; sed
 lecturus totâ hebdomodâ, Dominicâ in-
 grediatur *c*. Qui ingrediens post Mis-
 sas & Communionem *d* petat ab omni-
 bus pro se orari, ut avertat ab ipso Deus
 spiritum elationis *e*. Et dicatur hic Ver-
 sus in Oratorio tertio *f* ab omnibus, ipso
 tamen incipiente : Domine labia mea
 aperies, & os meum annuntiabit laudem
 tuam. Et sic acceptâ benedictione *g* in-
 grediatur ad legendum, Summumque
 silentium fiat ad mensam, ut nullius mus-
 sitatio *h* vel vox, nisi solius legentis, ibi
 audiatur. Quæ verò necessaria sunt co-
 medentibus & bibentibus, sic sibi vicis-
 sim *i* ministrent Fratres, ut nullus indi-
 geat petere aliquid. Siquid tamen opus
 fuerit, sonitu cuiuscunque signi *l* potius
 petatur, quam voce. Nec præsumat ibi
 aliquis de ipsâ lectione aut aliunde quid-
 quam requirere *m*, nè detur occasio ma-
 ligno *n*: Nisi fortè Prior pro ædificatio-
 ne voluerit aliquid breviter dicere. Le-
 ctor autem hebdomadarius accipiat *o*
 mixtum *p*, priusquam incipiat legere,
 pro-

propter Communionem sanctam, & ne forte grave sit ei jejunium sustinere. Postea autem cum coquīnæ hebdomadariis & servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent; sed qui ædificant audientes.

- a) Tam secundæ, quam primæ, imò ḡ in firmitorio juxta Turrecrem.
- b) Sive improvisò; sed prævisâ diligenter lectione.
- c) Id est, incipiat legere.
- d) Intellige, generalem Fratrum. Ex Pérez ḡc.
- e) Seu superbiæ, vel vanæ gloriæ de eleganti voce, eloquente lingua ḡc.
- f) In honorem Ss. Trinitatis, ḡ cum invocatione quasi singularum personarum.
- g) A Præside Chori, seu Sacerdote hebdomadario per Versus ḡ Orationem consuetam.
- h) Est submissa locutio vel intra, vel extra os.
- i) Id est, mutuò, vel etiam secundum vices ministerii mensalis.
- j) Ut moderato sibilo, vel percussione mensæ aut rei, quæ vel in quâ aliquid deficit. Ex Boërio. Sunt autem hujusmodi signa usitata

usitata non modò apud Veteres Monachos; sed etiam apud Sæculares, multosque Ordines recentiores. Porrò Scriptura & Patres talia improbantes, loquuntur de signis fraudulentis, amatoriis, citra necessitatem adhibitis, aliisque id genus.

- m) Seu interrogare,
- n) Id est, rei malæ, ut fabulis, nugis &c. vel etiam diabolo, ut nos ad ejusmodi mala inducat,
- o) Idque licetè fit in diebus etiam jejunii Ecclesiastici, quod exinde non violatur, cum mixtum illud sit inchoatio quædam prandii, & illa prandii divisio fiat ex justâ causâ, secundum Regulam à Sede Apostolicâ approbatam, nè scil. vires notabiliter debilitentur. Ita S. Antonius, Less. Turcrem. aliisque.
- p) Accipitur à Smaragdo & Beletho pro pane & vino, quæ dari solebant communicatis, nequid specierum Sacramentalium forte in ore remanens postea expueretur. Melius accipitur cum S. Hildegarde pro pane potui intincto, seu offâ; nec non pro quovis jentaculo. Plura de his videri possunt in Statutis nostris Bursfeld. pag. 115. & 229, ac seqq.